

at Rigsdagen vedtog en Lønningslov for Post- og Telegrafbudene. Der herskede den Gang fuld Enighed mellem Regering og Rigsdag. Det turde da være noget betænkeligt allerede nu at gaa til en Forandring af de Lønningssatser, der den Gang blev fastsatte. Jeg erkender, at der her er Forhold, der trænge til Forbedring, men jeg skal særlig pege paa, at saavel Post- som Telegrafbudene i Provinsbyerne ere meget uheldigere stillede end deres københavnske Kolleger. Jeg erkender ogsaa, at det turde trænge til Overvejelse, om man ikke allerede nu burde gaa til en Pensionslov for Postbudene, men det er et Spørgsmaal, der kræver alvorlig Overvejelse. Denne Overvejelse er allerede begyndt i Administrationen, og dens Resultat vil foreligge i en ikke fjern Fremtid.

Det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) omtalte som en Anke mod Posthuset i Slagelse, at dets Kontor var lukket i Tiden fra Kl. 1 til 3. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at en saadan Lukning af Postkontorerne i Middagstiden paa ingen Maade er sjælden. Hvad særlig Slagelse Postkontor angaar, er det daglig aabent i 10 Timer, nemlig fra 8 til 1 og 3 til 8, foruden et Kvarter om Aftenen før Kl. 10 til Afhentning af Breve og Aviser. Den omtalte Lukning finder, som sagt, Sted næsten i alle Provinsbyer; kun i Odense og Aarhus ere Posthusene aabnede hele Dagen. Det vilde kræve en ikke ringe Forøgelse i Udgiften til Medhjælp, hvis man skulde gennemføre, at Posthusene vare aabne hele Dagen. Jeg tror heller ikke, at Middagslukningen har voldet nogen som helst berettiget Klage i selve Byen.

Naar jeg dernæst kommer til at omtale Telegrafvæsenet, er der kun eet Punkt, som jeg mener, at jeg behøver at skænke nogen videre Omtale. Det er Spørgsmaalet med Hensyn til Koncessionen til det københavnske Telefonaktieselskab, som er blevet berørt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen), men dog paa en noget forskellig Maade. Det første ærede Medlem stillede sig paa et særlig københavnsk Standpunkt og angreb ud fra det den formentlige Tilsidesættelse, som Ministeren havde vist ved Udfærdigelsen af den omtalte Koncession. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds saa, om jeg saa maa sige, noget mere stort paa Sagen, idet han vel skønnede, at dette Syn paa Sagen, som en Tilsidesættelse mod København, ikke vilde vinde fuld Anklang

her i denne Sal. Han mente, at Hensynet saavel til Sjælland som endogsaa til hele Landet og til Staten burde have bevæget Ministeren til ikke at udfærdige en saadan Koncession. Jeg vil da gerne gøre opmærksom paa, hvorledes jeg her har været stillet. Ethvert af de ærede Medlemmer her i Salen, som have haft Sæde i det tidligere Folketing, vil være ganske klar paa, under hvilke Forudsætninger Loven af 11te Maj 1897 blev vedtagen af Lovgivningsmagten, og de ærede ny Medlemmer ville ved at gøre sig bekendte med Forhandlingerne den Gang faa et klart Indblik heri. Man vil se, at det fra alle Sider uden Undtagelse var en bestemt Forudsætning, at der skulde meddeles de bestaaende Telefonselskaber Koncession. Loven var med fuld Bevidsthed udtrykkelig lagt saaledes til Rette, at den kunde indeholde en Opfordring til Telefonselskaberne om at søge Koncession. Det blev udtrykkelig understreget af den daværende Ordfører over for Ministeren, at det havde været Folketingsudvalgets Tanke, at samtlige Selskaber skulde søge Koncession. Herefter skulde der altsaa for mig være ret stærke Grunde til at nægte at udfærdige Koncession, naar samtlige Selskaber androg om Koncession, ogsaa det københavnske, med Hensyn til hvilket man havde næret nogen Tvivl om, hvorvidt det vilde fremkomme med et Andragende. Hvilke Hensyn have da i saa Henseende været fremme? Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds berørte den Omstændighed, at det foreliggende Finanslovsforslag kalkulerede en Indtægt for Statstelefonen af 200,000 Kr., medens den i indeværende Finansaar var kalkuleret til 150,000 Kr., og Indtægten i det sidst aflagte Statsregnskab var 95,000 Kr. Jeg skal nu hertil bemærke, at naar Indtægten for det kommende Finansaar kalkuleres til 200,000 Kr., er det for det første kun en Kalkule, og dernæst er denne Kalkule baseret paa meget betydelige Udgifter til Anlæg af ny Ledninger, der selvfølgelig ville medføre en forøget Udgift. Dernæst maa man ogsaa erindre, at der til den kalkulerede Merindtægt ogsaa hører en kalkuleret Merudgift. Det virkelige Overskud turde maaske vise sig ikke at blive saa overmaade betydelig. Men under alle Omstændigheder maa jeg dog fastholde, at Folketinget, da det formulerede Loven om Telegrafer og Telefoner paa den Maade, som sket er, ikke har været blindt for, at kommende Aar ville kunne bevirke betydelig Stigning i Indtægterne af Statstelefonen.